

2) Gadījumā, ja uz 1. jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

a) vai apstākļos, kādi pastāv pamata prāvā, — kad dalībvalsts par atlīdzību nodod gan valsts, gan privātu “piena kvotu tirdzniecības vietu” piegāžu references daudzumu, veicot pārbaudi attiecībā uz to, vai, nosakot, ka publisko tiesību iestādes “piena kvotu tirdzniecības vieta” nav nodokļu maksātājs, netiek radīti “nozīmīgi konkurences traucējumi” Sestās direktīvas 77/388/EEK 4. panta 5. punkta otrās daļas nozīmē, — konkrētais ģeogrāfiskais tirgus ir dalībvalsts noteiktā nodošanas zona?

b) vai veicot pārbaudi par to, vai, nosakot, ka valsts “piena kvotu tirdzniecības vieta” nav nodokļu maksātājs, netiek radīti “nozīmīgi konkurences traucējumi”, ir jāņem vērā nodošana, kas nav saistīta ar teritoriju (ko veikusi tirdzniecības vieta), vai ir jāņem vērā arī cita veida nodošanas, kas nav saistītas ar teritoriju (ko veikusi lauksaimnieki kā nodokļu maksātāji), lai gan tie ir tikai izņēmuma gadījumi?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Stuttgart (Vācija) 2006. gada 10. oktobra rīkojumu — Annelore Hamilton pret Volksbank Filder eG

(Lieta C-412/06)

(2006/C 310/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Annelore Hamilton

Atbildētāja: Volksbank Filder eG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/577/EEK (¹) 4. panta 1. punktu un 5. panta 1. punktu var interpretēt tādējādi, ka valsts likumdevējam

nav liegts ar Direktīvas 5. pantu piešķirtās atkāpšanās tiesības, neskatoties uz nepietiekamu paziņošanu patērētājam, ierobežot laikā tādējādi, ka mēnesi pēc pilnīgas abu pušu līgumsaistību izpildes šīs tiesības zaudē spēku?

Ja Tiesa uz pirmo prejudiciālo jautājumu atbild noliedzoši:

2) Vai Direktīva 85/577/EEK ir jāinterpretē tādējādi, ka patērētājs — it īpaši pēc līguma izpildes — nevar zaudēt atkāpšanās tiesības, ja viņam nav sniegts paziņojums saskaņā ar Direktīvas 4. panta 1. punktu?

(¹) OV L 372, 31. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 12. oktobrī ierosinājusi Itālijas Republika par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-225/04 Itālijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-417/06 P)

(2006/C 310/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, agente, un D. Del Gaizo, avvocato dello Stato)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-225/04, ar kuru noraidīja Itālijas Republikas prasību pret Eiropas Kopienu Komisiju, lai atceltu Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmumu C(2003) 3971, galīgā redakcijā, kas noteica paredzamo saistību apropriaciju sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz Kopienu iniciatīvām par 1994. — 1999. gadu;

— pilnā apmērā apmierināt prasījumus, kas iesniegti pirmajā instancē atbilstoši Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 1991. gada 19. jūnija Reglamenta 113. pantam un tā grozījumiem, un atcelt Komisijas lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar tiesvedību Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Tiesību pārkāpums, kļūdains norādot juridisko pamatojumu, pretrunīgi un nepareizi piemērojot tiesību noteikumus un sniedzot neatbilstošu pamatojumu attiecībā uz Pirmās instances tiesā iesniegto pirmās prasības pirmo daļu (sprieduma 70., 71., 72., 73., 75., 76. un 77. punkts);
2. Tiesību pārkāpums nepamatota un pretrunīga pamatojuma dēļ attiecībā uz Pirmās instances tiesā iesniegto pirmās prasības otro daļu (sprieduma 91., 92., 93., 94. un 95. punkts);
3. Tiesību pārkāpums neatbilstoša juridiskā pamatojuma neesamības dēļ un neatbilstoša un pretrunīga pamatojuma dēļ attiecībā uz Pirmās instances tiesā iesniegto otrās prasības pirmo daļu (sprieduma 110. — 123. punkts);
4. Tiesību pārkāpums neatbilstoša un pretrunīga pamatojuma dēļ attiecībā uz Pirmās instances tiesā iesniegto otrās prasības otro, trešo un ceturto daļu (sprieduma 147., 148., 149., 151., 153., 154. un 155. punkts).

Prasība, kas celta 2006. gada 13. oktobrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-419/06)

(2006/C 310/14)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis un E. Righini)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot noteiktajā termiņā vajadzīgos pasākumus, lai

— atceltu visus valsts atbalstus, kas ar Komisijas 2005. gada 14. septembra lēmumu C(2005)2706 par valsts atbalstu, ko Grieķija piešķir *Olimpiaki Aeroporia* un *Olympic Airlines* [paziņots 2005. gada 15. septembrī ar numuru SG Greffe (2005. gads) D/205062], atzīti par nelikumīgiem un nesaderīgiem ar kopējo tirgu, un

— atgūtu no saņēmējiem šos valsts atbalstus,

un jebkurā gadījumā, neinformējot šajā sakarā Komisiju par attiecīgajiem pasākumiem, Grieķijas Republika nav izpildī-

jusi pienākumus, ko tai uzliek minētā lēmuma 2., 3. un 4. punkts, kā arī EK līgums;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas lēmums nosaka Grieķijai pienākumu atgūt no saņēmējiem attiecīgo valsts atbalstu, kas minēts 1. pantā, kā arī nekavējoties pārtraukt sniegt jebkādu valsts atbalstu *Olimpiaki Aeroporia* un *Olympic Airlines*. Turklāt Grieķijai bija pienākums divu mēnešu laikā no lēmuma pieņemšanas informēt Komisiju par pasākumiem, kas pieņemti šajā sakarā, lai izpildītu lēmumu.

Minētais izpildes termiņš beidzās 2005. gada 15. novembrī.

Atbilstoši pastāvīgai judikatūrai vienīgais attaisnojošais iemels, lai dalībvalsts varētu piemērot EK līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras ietvaros ir galīga neiespējamība atbilstoši izpildīt Komisijas lēmumu. Turklāt Komisija norāda, ka atbilstoši minētajai judikatūrai Grieķijas iestādes nevar pamatoties uz galīgu neiespējamību, ja tās pat nav mēģinājušas atgūt attiecīgo summu, kā tas ir šajā lietā.

Grieķijas iestādes nav atsaukušās uz jebkādam īpašām un neparedzētām grūtībām, kas varētu padarīt lēmuma izpildi par neiespējamu. Tāpat tās nav piedāvājuši jebkādu citu alternatīvu veidu, lai piemērotu lēmumu, kas ļautu pārvarēt grūtības. Grieķijas iestādes tikai apstrīdēja lēmuma pamatojumu un Komisijas aprēķināto valsts atbalsta summu, kas parāda, ka tā nav piemērojusi jebkādu pasākumu, lai pārtrauktu darbības vai lūgtu atmaksu.

Prasība, kas celta 2006. gada 16. oktobrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-424/06)

(2006/C 310/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un N. Yerrell, aģenti)

Atbildētāja: Itālijas Republika